

HÒI THỨ MƯỜI BỐN

BÓNG TRẮNG KHỔNG MINH HUYỀN BÍ

Nghe tiến vua la, đám giáp sĩ nhìn về phái lãng Khổng Minh thấy thấp thoáng một bóng trắng đội khăn xanh, tay cầm quạt không đang đi như bay trước mặt họ.

Hãy vây kín nhà mồ và nếu cần phá luôn nhà mồ. Đó là lệnh của ta truyền cho các người và Đỗ Dự phải thi hành. Nghe rõ chứ...

Các quan hầu được lệnh liền đốc thúc Đỗ Dự và binh lính thi hành khẩn cấp.

Quân sĩ hàng hàng lớp lớp đi về phía nhà mồ. Nhưng đám giáp sĩ bảo vệ vua vẫn đứng cạnh vua gươm tuốt trần canh gác làm cho Tấn Võ Đế bực bội.

- Các người nữa sao còn đứng đây. Ra hết nhà mồ siết chặt vòng vây bắt bằng được Khổng Minh cho ta.

Đám giáp sĩ buộc lòng phải dạ ran và tiến về phía nhà mồ. Giữa lúc đó viên chỉ huy ngự lâm đưa Quân Bộc về núi tiến vào tâu với Tấn Võ Đế.

- Muôn tâu thần và lính ngự lâm quân tiên đưa thần bộc về núi đi đến nửa ngày Thần bộc đuối về hết, xin trính thánh thượng.

- Cái lão Thần bộc này quái gỡ thật. Đi có nửa ngày đường chống gậy vô rừng làm gì. Hay y trở lại đây quấy nhiễu ta... Vô Lý, thật vô lý...

Người dẫn ngay toán lính mới về tăng cường thêm cho toán quân vây nhà mồ bắt cho kỳ được Khổng Minh nghe chưa...

Quanh Tấn Võ Đế giờ này chỉ còn có hai tên giáp sĩ và bóng tối. Tấn Võ Đế nằm xuống sập ngự nhìn ngọn đèn leo lét và hai tên lính canh bỗng cảm thấy cô đơn lạ lùng.

Nằm một lát Tấn Võ Đế sốt ruột chịu không nổi, đứng lên đi quanh quần trong lều với vẻ mặt bực bội, đầu óc miên man nghĩ về Khổng Minh và Quân Bật rồi đến Quân Lộ.

Đi quanh quần trong lều một hồi Tấn Võ Đế mệt bèn ngồi xuống ghế, bỗng Tấn Võ Đế có cảm giác lều hoang vắng quá, nhà vua bèn rung chuông gọi lính canh nhưng chẳng thấy ai lại cả, Tấn Võ Đế bèn đi ra cửa lều, nhà vua ngạc nhiên vô cùng thấy hai giáp sĩ bảo vệ ông nằm cong queo dưới đất. Một cảm giác rùng rợn ớn lạnh nơi xương sống làm Tấn Võ Đế đứng chết trận. Nhưng Tấn Võ Đế lắc đầu cho tỉnh táo và quay vào trong lều.

Vừa quay đầu vào lều, Tấn Võ Đế sững sờ miệng cứng lại khi nhìn thấy trên sập ngự chễm chệ một người mặc đồ trắng chít khăn xanh đang phe phẩy quạt lông.

Bóng trắng ung dung châm trà uống, hơi nóng từ chung trà bốc trên làm cho gương mặt bỗng trở nên mờ ảo. Tấn Võ Đế nhìn bóng trắng đứng chết trân không tiến mà cũng chẳng lui được.

- Tấn Võ Đế...ngươi đang tỉnh táo chứ không mê hoảng gì đâu nhé. Cứ bình tĩnh lại nhìn ta rõ. Khổng Minh vẫn còn sống và sống mãi với thời gian. Tấn Võ Đế ngươi đã tỉnh táo chưa, ngươi có nghe ta nói gì không. Ta là Khổng Minh bằng sương bằng thị đang nói chuyện với ngươi đây. Ta sẽ trừng trị những kẻ xâm phạm vào lăng mộ ta, dù chỉ là lăng mộ giả. Ngươi hiểu chưa. Ta vào được đây và ta cũng sẽ ra được. Sức người không làm gì được ta đâu. Hai tên lính của ngươi bị trị vì chúng ngu dốt chống lại ta. Ngươi nên khôn ngoan hơn lính của ngươi. Ta là kẻ hiếu sinh, chút nữa ta sẽ cho hai tên lính của ngươi tỉnh lại...Ta cảnh cáo ngươi lần cuối. Ngươi hãy hồi triều, ai làm chuyên người đó, không ai đụng chạm với ai...Ngươi hãy tỏ thiện chí bằng cách ngưng ngay cái lệnh quái đản tìm bắt ta và phá lăng mộ ta.

Tấn Võ Đế đứng im nghe và không nói được lời nào cả...

- Ngươi đã nghe rõ ta nói gì rồi chứ. Ngươi có muốn thấy rõ mặt ta không. Được ta sẽ tiến lại gần mi cho mi nhìn kỹ.

Bóng trắng đứng lên và nhẹ nhàng lướt tới phái Tấn Võ Đế làm cho Tấn Võ Đế hốt hoảng như người chết đuối kêu cứu.

- Xin đừng bước tới, quân đâu bây cứu ta...

Giữa lúc đó Đỗ Dự từ hầm mộ trở về nghe tiếng kêu cứu nhà vô lễu vua thấy vua thấy vua đang bước lùi về né tránh liền đỡ vua, sức lùi của Tấn Võ Đế quá mạnh làm Đỗ Dự suýt té :

Đỗ Dự vừa đứng vững thì bóng trắng lướt tới sát hông Tấn Võ Đế. Lẹ làng Đỗ Dự xoay người che cho vua và nghe tiếng nói thoảng qua tai :

- Ta tạm tha mạng cho thầy trò ngươi một lần nữa. Nếu muốn sống thì hãy hồi triều ngay...Bằng không chớ có trách ta nặng tay.

Đỗ Dự vốn là dân cứng cõi liền lên tiếng thách đấu.

- Ngươi có ngon đứng lại đấu với ta ít hiệp xem ngươi ngon cỡ nào, chứ cứ trốn như chuột thì đâu có anh hùng.

Bóng trắng đã lướt qua nhưng nghe Đỗ Dự nói vậy liền quay lại, và nhanh như chớp vỗ khế vào vai Đỗ Dự cái bốp. Đỗ Dự cảm thấy chân tay bất động và đứng chết trân như trời trồng, Tấn Võ Đế sợ quá ngã vào Đỗ Dự... Trong khi đó bóng trắng tiến tới vực hai bên lính đá vỗ nhẹ vào vai, cả hai ngơ ngác đứng dậy như vừa tỉnh một giấc mơ. Hai tên ngự lâm quân nhìn thấy Tấn Võ Đế đang đứng dựa vào Đỗ Dự và Đỗ Dự thì bất động như bức tượng liền la lên :

- Mau mau cứu giá, thánh thượng và Đỗ Dự tướng quân lâm nguy.

Tiếng la kinh hãi của hai tên lính ngự lâm vang xa, nhưng đám người vây lăng chưa kịp chạy về thì đã thấy một bóng đen phóng tới.

- Chuyện gì đã xảy ra với hoàng thượng vậy.

- Bạch hoà thượng, thánh thượng và tướng quân Đồ Dự đang gặp nạn... Trước đó chúng tôi bị bóng trắng sờ nhẹ lên vai ngắt đi. Rồi không hiểu sao khi tỉnh lại thì thánh thượng và Đồ Dự tướng quân gặp nạn.

- Thôi các người đốt đuốc lên cho sáng để ta cứu giá và chữa cho Đồ Dự tướng quân...

Đuốc sáng lên, Khiết Đan nhìn Đồ Dự và nói.

- Đồ Dự tướng quân chỉ bị điểm huyết không sao, ta cứu được. Riêng thánh thượng bị bắn loạn thần kinh hơi khó chữa, nhưng cũng chẳng sao.

Khiết Đan dùng hai ngón tay sờ nhẹ lên vai Đồ Dự, Đồ Dự bỗng tỉnh táo ngơ ngác nhìn Khiết Đan và Tấn Võ Đế.

Tấn Võ Đế đã hoàn hồn và nói với mọi người.

- Trẫm thấy hết mọi chuyện, bóng trắng điểm huyết Đồ Dự sau khi Đồ Dự thách đấu. Điểm huyết Đồ Dự xong bóng trắng giải huyết cho hai tên lính ngự lâm. Rất may là đạo sĩ đến kịp... Đồ Dự vì cứu trẫm mà bị điểm huyết...

- Muôn tâu thánh thượng bóng trắng xuất hiện lần này thánh thượng có cảm giác như thế nào.

- Xuất quỷ nhập thần, nhưng trẫm có cảm giác đó chỉ là một con người nhưng chúng ta thôi. Nhưng bóng trắng nhanh quá và biến ảo khôn lường, thành quan quân của trẫm hoang mang. Các khanh nghĩ sao về bóng trắng.

- Bàn tăng lúc nào cũng kính trọng Không Minh vì vậy bàn tăng không dám đụng tới uy danh người. Bàn tăng chỉ biết đó là một nhân vật xuất quỷ nhập thần biến hoá khôn lường.

- Hạ thần tuy bị bóng trắng điểm huyết rất nhanh và rất chuẩn xác nhưng hạ thần vẫn thấy đó chỉ là một con người. Bóng trắng nhanh lắm và có khoa điểm huyết tài tình như thần dám chắc nếu bóng trắng không điểm huyết cho thần giao đấu bình thường chưa chắc thần đã thua.

Khiết Đan quay đi như tránh nghe những lời xúc phạm Không Minh của Đồ Dự.

Bỗng có tiếng la :

- Không Minh đây rồi, y nấp trong hốc đá sau nhà mồ lần này đứng cho y thoát thân.

Tấn Võ Đế và Đồ Dự mặt mũi phấn khởi khi nghe tiếng hò la của quân sĩ, trong khi Khiết Đan vẫn bình thản như không có gì xảy ra.

- Đồ Dự người hãy tới ngay nhà mồ, bắt cho bằng được Không Minh, và cố gắng đừng để hao sinh mạng quân lính.

Đồ Dự đi rồi còn lại Khiết Đan với Tấn Võ Đế. Khiết Đan lễ phép thưa.

- Muôn tâu bệ hạ, xin bệ hạ cho thân được ở gần hầu bệ hạ trong lúc này.
- Không, trăm muốn khanh cũng đến nhà mồ phụ với Đỗ Dự, cả trăm nữa cũng đến đó luôn.

Nói dứt lời Tấn Võ Đế cùng hai cận vệ ra đi. Khiết Đan không nói gì cũng bỏ đi luôn.

Tấn Võ Đế đi với hai tên cận vệ giữa rừng khuya thì bỗng thấy áy náy trong lòng. Sao mình lại hàn động vội vã thế này. Nhưng đã lỡ rồi biết làm sao được. Tấn Võ Đế ra lệnh cho hai tên cận vệ rút gươm ra cầm tay đi hai bên Tấn Võ Đế đi giữa.

Đi giữa hai vệ sĩ tạm thời Tấn Võ Đế yên tâm nhưng đi được một khúc bỗng Tấn Võ Đế nghe ré trên đầu như tiếng trẻ con khóc. Hai cận vệ có vẻ nhón nhác lo sợ. Tấn Võ Đế nhìn lên thấy một vật to bằng cái thúng bay trên đầu thì hoảng sợ hỏi hai tên cận vệ đó là cái gì. Hai cận vệ nói rằng có lẽ đó là Ma lai, một loại ma giống như chim có rất nhiều ở nhà mồ.

- Nếu vậy thì đêm nay nó bị tiêu diệt hết, vì ta đã ra lệnh hoả thiêu nhà mồ rồi.

Ba người đi một hồi tới nhà mồ, Đỗ Dự ra đón vua giữa một rừng đuốc sáng trưng.

- Muôn tâu, cái cửa hôm trước lính ta vào tử thương thật ra không phải cửa mà chỉ là một chiếc bẫy giết người. Phải vào nhà mồ từ trên nóc mới an toàn. Cửa sau cửa trước chỉ là cửa giả chứa cạm bẫy vào là gặp nạn.

- Bắt được bóng trắng chưa.

- Muôn tâu quân lính chúng ta bị gạt, đó chỉ là một bộ quần áo trắng và khăn xanh máng trên vách đá của khe núi. Trong nhà mồ có nhiều cơ quan bí mật giết người rất nguy hiểm.